

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 24 PŽ-5951/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izjaviteljice i Marine Veljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB 80617411375, Osijek, Ribarska 1 (ranije INGOTEH d.o.o., Osijek, M. Divalta 195), kojeg zastupa punomoćnica Vladimira Lacković-Hrebak, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Uskoković & partneri d.o.o. iz Varaždina, Prilaz Fausta Vrančića 10, protiv tuženika SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU, OIB 78808975734, Osijek, Trg Svetog Trojstva 3, kojeg zastupa punomoćnik Darko Mundweil, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Schmidt & Mundweil j.t.d., OIB 93089936989, Osijek, Školska 1, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-390/2020-34 od 5. studenog 2021., u sjednici vijeća održanoj 9. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-390/2020-34 od 5. studenog 2021. u točkama I. i II. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-390/2020-34 od 5. studenog 2021. u točki III. njezine izreke.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak žalbe u iznosu od 14.453,13 kn i trošak odgovora na žalbu u iznosu od 11.562,50 kn.

r i j e š i o j e

I. Preinačuje se raspravno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-390/2020-34 od 14. travnja 2021. i rješava:

Utvrđuje se vrijednost predmeta spora 950.000,00 kn (devetstopeidesettisuća kuna).

II. Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba izjavljena protiv točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-390/2020-34 od 5. studenog 2021.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Osijeku je presudom poslovni broj P-390/2020-34 od 5. studenog 2021. u točki I. njezine izreke odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge, Osijek, M. Divalta 195, OIB: 80617411375 u predstečajnom postupku broj: St-461/2019 pred Trgovačkim sudom u Osijeku osnovano osporio tražbinu tuženika SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU, Trg Svetog Trojstva 3, Osijek, OIB: 78808975734, u iznosu od 925.000,00 kn.

II. Tuženik je dužan naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe."

U točki II. izreke presude naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 11.932,50 kn u roku 15 dana. U točki III. izreke presude odbijen je zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak u iznosu od 1.562,50 kn, kao neosnovan.

2. Protiv presude žalbu su podnijeli i tužitelj i tuženik.

3. Tužitelj presudu pobija u točkama I. i II. izreke zbog svih žalbenih razloga te predlaže da ovaj sud presudu preinači i prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

4. Tuženik presudu pobija u točkama II. i III. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a što je dovelo do pogrešne odluke o troškovima jer je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio vrijednost predmeta spora te predlaže da ovaj sud ispravno utvrdi vrijednost predmeta spora i usvoji njegov zahtjev za naknadom troškova u cijelosti podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

5. Tuženik u odgovoru na tužiteljevu žalbu navodi da je neosnovana i predlaže da ovaj sud presudu u pobijanom dijelu potvrdi uz naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 14.453,13 kn.

6. Tužiteljeva žalba nije osnovana.

7. Tuženikova žalba dijelom nije osnovana, a dijelom nije dopuštena.

8. Tuženik nema pravni interes žaliti se protiv dijela presude kojim mu je dosuđen trošak postupka pa je stoga valjalo temeljem čl. 367. st. 1. Zakona o

parničnom postupku tuženikovu žalbu u odnosu na točku II. izreke presude odbaciti kao nedopuštenu.

9. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbama i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pogrešnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana.

10. U donošenju presude nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Izreka presude je jasna, a obrazloženje sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Sud je pravilno okvalificirao pravnu prirodu spora, utvrdio koje su činjenice među strankama nesporne, a koje sporne te o spornim činjenicama izveo sve predložene i potrebne dokaze koji su se odnosili na tvrdnje o odlučnim činjenicama za rješavanje spora.

11. Iz spisa, tj. iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je vjerovnik Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku prijavio tražbinu u iznosu od 925.000,00 kn u predstečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem (ranije Ingoteh d.o.o., Osijek, OIB 80617422375). Predmetna tražbina odnosi se na naknadu štete prema Sporazumu od 20. lipnja 2018. koji je vjerovnik sklopio s društvom Gradnja d.o.o. Osijek, OIB 77971360833, (pravnim prednikom tužitelja), a u vezi Ugovora o javnoj nabavi broj E-MV02/2015, te aneksa tome ugovoru. Tražbina je u cijelosti osporena i na parnicu je sud uputio osporavatelja (dakle dužnika) da dokaže osnovanost svoga osporavanja jer vjerovnik svoju tražbinu dokazuje ovršnom ispravom.

12. Ovom postupku je prethodio postupak predstečajne nagodbe koji se vodio nad pravnim prednikom tužitelja (Gradnja d.o.o. Osijek, OIB 77971360833), pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1703/2017, u kojem je postupku vjerovnik (tuženik) prijavio svoju tražbinu i koju je dužnik (tužitelj) osporio te je rješenjem suda o utvrđenim i osporenim tražbinama u tom postupku vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđivanja osnovanosti predmetne tražbine. Vjerovnik (tuženik) je pravovremeno podnio žalbu protiv rješenja poslovni broj St-1703/2017 od 29. svibnja 2018., što je bio razlog sklapanja Sporazuma od 20. lipnja 2018., a kojim su regulirane sve obveze i dužnosti Gradnja d.o.o. prema ovdje tuženiku, a vezano za štetu koju je Gradnja d.o.o. pričinilo tuženiku, dok je tuženik zauzvrat obvezao se povući žalbu protiv navedenog rješenja.

13. Potpisom Sporazuma od 20. lipnja 2018., Gradnja d.o.o. je priznala dug u cijelosti te na ime istog, kao jamstvo za otklanjanje nedostataka na zgradi SKIMCO-I faza, izdala vjerovniku (tuženiku) bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kn, broj OV-5921/2017, ovjerenu od strane javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka. Predstečajni postupak koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem St-1703/2017, nad dužnikom Gradnja d.o.o. OIB 77971360833 je rješenjem od 13. srpnja 2018. obustavljen.

14. Tužitelj je pravni sljednik trgovačkog društva Gradnja d.o.o., OIB 77971360833, jer se to društvo pripojilo društvu Ingoteh d.o.o., što je razvidno iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019. i rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Tt-19/1264-8 od 3. lipnja 2019. INGOTEH d.o.o. je promijenio tvrtku tako da ista sada glasi Gradnja d.o.o. Osijek, a što je i utvrđeno uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja

15. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da se utvrdi da je osnovano osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 925.000,00 kn na temelju Ugovora o javnoj nabavi br. E-MV02/2015 od 15. srpnja 2015., I. Anexa Ugovoru od 20. studenoga 2015., II. Anexa Ugovoru od 1. travnja 2016., III. Anexa Ugovoru od 30. lipnja 2016., IV. Anexa Ugovoru od 19. srpnja 2016. i V. Anexa Ugovoru od 13. listopada 2016., zaključenih između tuženika i tužiteljevog prednika Gradnja d.o.o., OIB 77971360833. Radi se o spornom tuženikovom potraživanju s osnove naknade štete koju tuženik potražuje od tužitelja, po osnovi materijalnih nedostataka u izvođenju radova na izgradnji zgrade Sveučilišne knjižnice i multimedijškog centra Osijek – I. faza.

16. Prema odredbi čl. 608. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) propisano je kako naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni i za to mu odrediti primjeren rok, dok je st. 2. istog članka propisano kako on ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog tog.

17. Između stranaka je sporno postojanje odgovornosti tužitelja za štetu koja je nastala tuženiku procurivanjem vode u građevinu, odnosno jesu li nedostaci na predmetnoj građevini otklonjeni te je li do procurivanja vode došlo zbog radova II. faze kao i nedovršenosti građevine u cijelosti. Sporna je i visina te štete.

18. Teret dokazivanja spornih činjenica, s obzirom na postojanje ovršne isprave na strani tuženika, je bio na tužitelju.

19. Tijekom postupka utvrđene su slijedeće činjenice:

- da su pravni prednik tužitelja Gradnja d.o.o. i tuženik 15. srpnja 2015. sklopili Ugovor o javnoj nabavi br. E-MV-02/2015, a na temelju odluke o odabiru najpovoljnije ponude donesene u postupku javne nabave čiji je predmet radovi na izgradnji zgrade Sveučilišne knjižnice i multimedijškog centra Osijek – I. faza. Predmetnim Ugovorom tuženik je naručio, a Gradnja d.o.o. prihvatila, za potrebe tuženika izvesti radove na izgradnji zgrade Sveučilišne knjižnice i multimedijškog centra Osijek – I. faza.

- da je dopisom od 7. studenoga 2017. tuženik zatražio žurno otklanjanje nedostataka izgradnje na zgradi Sveučilišne knjižnice i multimedijškog centra Osijek – I. faza te obavijestio tužitelja kako je pregledom utvrđeno kako u podzemne etaže prodire voda i kroz zidove i kroz prodore cijevi oborinske kanalizacije.

- da je tuženik u travnju 2018. angažirao sudskog vještaka koji je utvrdio štetu na zgradi i razloge nastanka te štete.

- da iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za građevinarstvo Tihomira Štefića, oznaka NMV-18-24 iz travnja 2018. proizlazi da su procijenjeni troškovi sanacije 1.025.950,00 kn.

- da su pravni prednik Gradnja d.o.o. i tuženik sklopili 20. lipnja 2018. Sporazum kojim u čl. 6. Gradnja d.o.o. u cijelosti priznaje tražbinu tuženika koja proizlazi iz predmetnog ugovornog odnosa, a odnosi se na uklanjanje nedostataka utvrđenih i uočenih od strane investitora i stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo Tihomira Štefića nakon primopredaje radova na izgradnji zgrade SKIMCO – I. faza, dok se čl. 7. tuženik obvezuje povući žalbu uloženu protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku od 29. svibnja 2018. kojim je osporeno njegovo potraživanje u iznosu od 925.000,00 kn i to u roku od dva dana od sklapanja predmetnog Sporazuma.

- da je Gradnja d.o.o. tuženiku izdala dvije bjanko zadužnice, kao jamstvo za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku za izvedene radove, a temeljem Ugovora o izvođenju radova od 15. svibnja 2015.

- da je Uvidom u zapisnik od 14. kolovoza 2018. (str. 321.-323. i 354.-356. spisa) utvrđeno kako se radi o zapisniku o radu povjerenstva za uvođenje u posao za otklanjanje nedostataka na predmetnoj građevini, da se povjerenstvo sastalo radi pregleda građevine te uvođenja u posao izvođača (Gradnja d.o.o.) za otklanjanje nedostataka uočenih tijekom jamstvenog roka od strane investitora (tuženika) i angažiranog sudskog vještaka te kako je navedeni zapisnik potpisalo Gradnja d.o.o. i tuženik,

- da je tijekom postupka provedeno i vještačenje po vještaku građevinske struke Đorđe Balić, inž. građ, koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da na predmetnoj građevini postoje nedostaci, da u istoj dolazi do prodora vode; podzemne vode, sve upravo zbog nedostataka na građevini nastalih u 1. fazi izgradnje, da ovog problema sa prodorom vode ne bi bilo da su nedostaci na građevini pravovremeno otklonjeni, te da su ovi nedostaci uočeni prije sklapanja ugovora sa izvođačem 2. faze.

20. Neosnovani su navodi tužitelja koji se odnose na manjkavost nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, jer je vještak, na raspravi od 6. listopada 2021. dopunio svoj nalaz i mišljenje odgovorivši na sva pitanja suda i tužitelja, a čime je otklonio sve eventualne nejasnoće ili dvojbe. Tužitelj, iako je imao primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, nije predložio izvođenje dokaza novim građevinskim vještačenjem.

21. Ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda da je tražbina tuženika u iznosu od 925.000,00 kn utvrđena, jer to proizlazi iz čl. 6. Sporazuma od 20. lipnja 2018. u kojem je društvo Gradnja d.o.o. u cijelosti priznalo tražbinu tuženika, a koja tražbina proizlazi iz ugovornog odnosa, a odnosi se na uklanjanje nedostataka utvrđenih i uočenih od strane investitora vjerovnika i stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo Tihomira Štefića koji je u svom nalazu izvršio obračun sanacije štete u iznosu od 1.025.950,00 kn, nakon čega je tužitelj tuženiku predao bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kn, kao jamstvo za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku za izvedene radove.

22. Suprotno žalbenom navodu prvostupanjski je sud pravilno zaključio da je tužitelj odgovoran za štetu tužitelju jer je tužitelj predmetnim Sporazumom prihvatio tražbinu tuženika; a time i štetu, te činjenicu da tužitelj ovu štetu nije otklonio jer suprotno tužitelj nije dokazao.

23. S obzirom na to da tuženik ima pravo na naknadu štete koju trpi zbog nedostataka, sud je pravilno odbio tužbeni zahtjev, odnosno utvrdio kako je neosnovano tužiteljevo osporavanje tražbine tuženika u predstečajnom postupku nad Gradnja d.o.o. Osijek (ranije Ingoteh d.o.o.).

24. Ostali navodi tužitelja koji se odnose na vještački nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Tihomira Štefića, da se radi o vještaku koji je angažiran od tuženika te da je vještak Đorđe Balić svoje zaključke utemeljio na njemu nisu osnovani iz razloga što je nalaz vještaka za građevinarstvo Tihomira Štefića bio temelj potpisivanja Sporazuma od 20. lipnja 2018., sklopljen između prednika tužitelja i tuženika, a tužitelj, na kome je bio teret dokaza, suprotno nije dokazao.

25. Stoga je valjalo temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a tužiteljevu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu u točkama I. i II. njezine izreke.

26. Nadalje, tuženik je podnio žalbu kojom osporava odluku o troškovima postupka iz razloga što je sud pogrešno raspravnim rješenjem od 14. travnja 2021. utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu od 100.000,00 kn.

27. U pravu je tuženik kada tvrdi da, sukladno sudskoj praksi, u parnicama radi utvrđenja osporene tražbine tužbeni se zahtjev odnosi na novčani iznos u iznosu osporene tražbine sukladno odredbi čl. 35. st. 1. ZPP-a, pa se u konkretnom slučaju ne radi o nenovčanoj tražbini (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Revt-253/12 od 28. siječnja 2014). Vrijednost predmeta spora u takvim parnicama predstavlja upravo novčani iznos te tražbine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Revt-56/12 od 10. srpnja 2012. i Revt-70/12 od 10. srpnja 2012. i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2679/2021 od 2. veljače 2021).

28. Prema tome, vrijednost predmeta spora predstavlja vrijednost glavnog zahtjeva što u konkretnom slučaju iznosi 925.000,00 kn, a ne 100.000,00 kn. Stoga je temeljem čl. 380. t. 3. ZPP-a riješeno kao u točki I. izreke ove odluke.

29. No međutim, sukladno čl. 164. st. 2. ZPP-a, stranka je dužna o zahtjevu za naknadom troška određeno navesti troškove za koje traži nadoknadu.

30. Budući da je tuženik na ročištu od 6. listopada 2021. predao troškovnik sa popisom troškova prema v.p.s. od 100.000,00 kn u ukupnom iznosu od 13.370,00 kn, to činjenica da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio vrijednost predmeta spora ne utječe na zakonitost prvostupanjske odluke o trošku, a ovaj sud ne može odlučivati preko postavljenog zahtjeva. Stoga je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a kada je tuženiku dosudio trošak u iznosu od 11.932,50 kn i odbio isti za iznos od 1.562,50 kn. Ovaj sud nije uzeo u obzir troškovnik koji je

tuženik dostavio uz žalbu jer je isti bio dužan dostaviti do zaključenja glavne rasprave bez obzira na utvrđenu vrijednost predmeta spora.

31. Slijedom navedenog tuženikova žalba, u dijelu koji se odnosi na trošak postupka, nije osnovana pa je valjalo temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a presuditi kao u točki II. izreke ove presude. Tužitelj nema pravo niti na naknadu troška žalbenog postupka jer nije uspio sa žalbom.

32. Stoga razlozima svoje žalbe tužitelj i tuženik nisu doveli u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude.

33. Tuženiku nije dosuđen niti trošak odgovora na žalbu jer isti, s obzirom na njegov sadržaj, nije bio potreban sukladno čl. 155. ZPP-a.

Zagreb, 9. lipnja 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb30d-57e7d**

Kontrolni broj: **06bab-68ede-0db82**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.